3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan valituslautakunta teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että ACER oli toimivaltainen ottamaan käyttöön tarjousalueen rajan komission asetuksen (EU) N:o 2015/1222 15 artiklan nojalla.

— Kantaja väittää, että valituslautakunta teki ilmeisen oikeudellisen virheen tehdessään johtopäätöksen, jonka mukaan ACER oli toimivaltainen muuttamaan tarjousalueen konfiguraatiota ja ottamaan käyttöön uusia tarjousalueita komission asetuksen (EU) 2015/1222 15 artiklan nojalla. Kantajan mukaan ACER ylitti toimivaltansa ja jätti ottamatta huomioon oikeudellisen kehyksen ja jäsenvaltioiden toimivallan.

4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan valituslautakunta totesi oikeudellisesti virheellisesti ja asianmukaisia perusteluja esittämättä, että ACER on osoittanut, että Saksan ja Itävallan välisellä rajalla on rakenteellinen siirtorajoitus.

— Kantaja väittää, että sen menettelyllisiä oikeuksia ei kunnioitettu, koska valituslautakunta ei tutkinut valituksessa esitettyjä perusteluja vaan sen sijaan tukeutui yleisluontoiseen toteamukseen, jolla ei ollut mitään erityistä suhdetta nyt käsiteltävään asiaan. Jos unionin yleinen tuomioistuin toteaa, että valituslautakunta esitti riittävät perustelut, niin kantajan mukaan valituslautakunta teki oikeudellisen virheen myös hyväksyessään – viittaamatta mihinkään oikeusnormiin – ACER:n päätelmän, joka perustui virheelliseen ylikuormituksen määritelmään.

5) Viides kanneperuste, jonka mukaan valituslautakunta jätti oikeudellisesti virheellisesti ja asianmukaisia perusteluja esittämättä ottamatta huomioon kantajan todisteita koskeneen pyynnön.

— Kantaja väittää, että valituslautakunta ei esittänyt pyynnöstä kohtuullista arviointia ja rikkoi tällä tavoin velvoitetta esittää asianmukaiset perustelut. Kantajan mukaan – koska valituslautakunnan on tehtävä perusteltu päätelmä siitä, onko valitus perusteltu – , valituslautakunnalla on velvollisuus pyytää tietoja silloin, kun se on tarpeen käsiteltävänä olevan asian ratkaisemiseksi. Kantajan mukaan valituslautakunta teki tämän vuoksi oikeudellisen virheen hylätessään kantajan tietopyynnön.

6) Kuudes kanneperuste, jonka mukaan valituslautakunta totesi oikeudellisesti virheellisesti ja asianmukaisia perusteluja esittämättä, että tarjousalueen rajan käyttöönotto oli oikeasuhteinen menettely.

— Kantaja esittää kaksi erillistä väitettä: Menettelyllisiä oikeuksia on loukattu, koska asianmukaiset perustelut puuttuvat, ja on tehty oikeudellisia velvollisuuksia koskeva oikeudellinen virhe. Kantajan mukaan riidanalaisessa päätöksessä ei otettu huomioon asetuksen (EY) N:o 714/2009 ([2]) 16 artiklaan sisältyvää suhteellisuusperiaatetta, joka on myös yksi EUT-sopimuksen perusperiaatteista.

([1]) Kapasiteetin jakamista ja ylikuormituksen hallintaa koskevien suuntaviivojen vahvistamisesta 24.7.2015 annettu komission asetus (EU) 2015/1222 (EUVL 2015, L 197, s. 24).
([2]) Verkkoon pääsyä koskevista edellytyksistä rajat ylittävässä sähkön kaupassa ja asetuksen (EY) N:o 1228/2003 kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 714/2009 (EUVL 2009, L 211, s. 15).

Kanne 29.5.2017 – Austrian Power Grid ja Voralberger Übertragungsnetz v. Energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirasto

(Asia T-333/17)

(2017/C 249/52)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Austrian Power Grid AG (Wien, Itävalta) ja Voralberger Übertragungsnetz GmbH (Bregenz, Itävalta) (edustajat: asianajajat H. Kristoferitsch ja S. Huber)

Vastaaja: Energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirasto (ACER)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan Energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston (jäljempänä ACER) valituslautakunnan 17.3.2017 asiassa A-001-2017 (konsolidoitu) tekemän päätöksen kokonaisuudessaan ja kumoamaan ACER:in 17.11.2016 tekemän päätöksen, joka koskee sähkönsiirtoverkon haltijoiden kapasiteetin laskenta-alueista tekemää ehdotusta, seuraavat osat ja päätösosan:

i. Riidanalaisen päätöksen 1 artikla mukaan lukien

— sen liitteessä I olevan 1 artiklan 1 kohdan c alakohta;

— sen liitteessä I olevan 2 artiklan 2 kohdan e alakohdassa oleva sana ”myös” ja ilmaisu ”kapasiteetin myöntämiseksi asianomaisille tarjousalueen rajoille siihen saakka, kunnes tämän asiakirjan 5 artiklan 3 kohdassa kuvatut edellytykset ovat täyttyneet”;

ii. riidanalaisen päätöksen 2 artikla:

iii. liite IV;

iv. liite V;

toissijaisesti

vaaditaan, että riidanalainen päätös on kumottava kokonaisuudessaan ja että asia on palautettava valituslautakunnan uudelleen käsiteltäväksi;

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seitsemään kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan valituslautakunta erehtyi pitäessään ACER:ia toimivaltaisena muuttamaan siirtoverkonhaltijoiden ehdotusta.

Kantaja väittää riidanalaisen päätöksen olevan lainvastainen, koska valituslautakunta jätti toteamatta, ettei ACER ollut toimivaltainen aineellisesti muuttamaan kaikkien siirtoverkonhaltijoiden kapasiteetin laskenta-alueista tekemää ehdotusta (jäljempänä ehdotus).

2) Toinen kanneperuste, jossa väitetään, että valituslautakunta erehtyi katsoessaan, että ACER oli toimivaltainen hylkäämään E-Controlin esittämän muutospyynnön.

Kantajien mukaan Itävallan kansallisen sääntelyviranomaisen (NRA), E-Controlin, esittämää hakemusta, jossa se pyysi, että siirtoverkonhaltijoiden ehdotusluonnosta muutettaisiin, ei käsitelty asetuksen (EU) 2015/1222 ([1]) 9 artiklan 12 kohdassa säädetyssä menettelyssä. Valituslautakunta teki oikeudellisen virheen hyväksyessään edellä mainitun asetuksen 9 artiklan lainvastaisen soveltamisen.

3) Kolmas kanneperuste, jossa väitetään, että valituslautakunta erehtyi katsoessaan, että ACER on toimivaltainen määrittämään tarjousalueet asetuksen (EU) 2015/1222 15 artiklan mukaisessa menettelyssä.

Kantajien mukaan kaikki käytettävissä olevat tulkintamenetelmät samoin kuin oikeuskäytäntö ja komission itsensä esittämä tulkinta tukevat selvästi päätelmää, jonka mukaan olemassa olevan tarjousalueen pirstominen ja velvollisuus ottaa käyttöön kapasiteetin jakamismenetelmä eivät saata perustua asetuksen (EU) 2015/1222 15 artiklaan. ACER:in puoltama ja valituslautakunnan tukema tulkinta perustuu päinvastoin virheelliseen ja epätäydelliseen lain sekä asiassa kyseessä olevien tosiseikkojen tulkintaan.

4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan valituslautakunta tulkitsi väärin käsitettä ”rakenteellinen ylikuormitus” ja oman harkintavaltansa laajuutta.

Kantajien mukaan ACER esitti kyseistä ehdotusta koskevassa päätöksessä rakenteellisen ylikuormituksen käsitteestä tulkinnan, joka ei perustu asetukseen (EU) 2015/1222 eikä asetukseen (EY) N:o 714/2009 ([2]), perustellakseen oletustaan, jonka mukaan Saksan ja Itävallan välisellä rajalla on rakenteellinen ylikuormitus. Kantajat esittävät, että koska valituslautakunta de facto hyväksyi tällaisen virheellisen tulkinnan sovellettavasta laista, se teki aineellisesti lainvastaisen päätöksen. Hyväksyessään ACER:in väitteen rakenteellisen ylikuormituksen olemassaolosta saksalais-itävaltalaisessa yhteenkytkeytymässä valituslautakunta sälytti todistustaakan virheellisesti kantajille ja laiminlöi velvollisuutensa tehdä perusteellinen arvio asian tosiseikoista ja esittää perusteltu ratkaisu.

5) Viides kanneperuste, jonka mukaan valituslautakunta erehtyi pitäessään saksalais-itävaltalaisen tarjousalueen jakamista oikeasuhteisena.

Kantajat väittävät näyttäneensä selvästi toteen, että ACER:in määräämällä saksalais-itävaltalaisen tarjousalueen jakamisella puututaan kohtuuttomasti niiden oikeuksiin. Valituslautakunta jätti kuitenkin kokonaan vastaamatta kantajien valituksissaan esittämään perusteluun. Lisäksi valituslautakunta erehtyi pitäessään tarjousalueen jakamista ja kapasiteetin jakamista koskevan menetelmän käyttöönottoa asianmukaisena.

6) Kuudes kanneperuste, valituslautakunta erehtyi katsoessaan, ettei saksalais-itävaltalaisen tarjousalueen käyttöönotolla rajoiteta perusvapauksia.

Kantajat ovat mielestään osoittaneet, että – toisin kuin ACER ja valituslautakunta olivat katsoneet – kapasiteetin jakamisen ja hallinnan käyttöönotolla Saksan ja Itävallan rajalla rajoitetaan SEUT 34 ja SEUT 35 artiklassa määrättyä tavaroiden vapaata liikkuvuutta ja palvelujen tarjoamisen vapautta (SEUT 56 artikla). Kantajat esittävät, että valituslautakunta hylkäsi hyvin lyhyellä ja perusteettomalla tavalla niiden perustelut todeten, että kahdenvälisen energiakaupan määrälliset rajoitukset nähdään ongelmattomina perusvapauksien valossa tarkasteltuina. Kantajien mukaan valituslautakunta rikkoi näin ollen unionin primaarioikeutta eikä noudattanut velvollisuuttaan esittää asianmukaiset perustelut.

7) Seitsemäs kanneperuste, jonka mukaan valituslautakunta erehtyi katsoessaan, että viraston kyseisestä ehdotuksesta tekemä päätös on tehty menettelysääntöjen mukaisesti.

Kantajat väittävät osoittaneensa valituksissaan, että viraston kyseisestä ehdotuksesta tekemä päätös on osittain perusteeton seuraavista syistä: (i) virasto ylitti toimivaltansa toteamalla, että syyskuussa 2015 annetulla sitomattomalla ACER-lausunnolla 09/2015 on sitova vaikutus, ja ACER loukkasi kantajien menettelyllisiä oikeuksia perustavanlaatuisesti, koska kyseistä lausuntoa ei esitetty kuulemismenettelyssä; (ii) viraston kyseisestä ehdotuksesta tekemän päätöksen valmistelussa käytetty asiakirja-aineisto ei sisältänyt teknisiä tutkimuksia, analyysejä eikä perusteellisia arviointeja: virasto joko toimitti kantajille huomattavan epätäydellisiä tietoja ja loukkasi näin Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklaan perustuvaa kantajien oikeutta tutustua asiakirjoihin, tai virasto ei ollenkaan valmistellut ja/tai käyttänyt teknisiä asiantuntijoita ja analyysejä perustaakseen kyseisestä ehdotuksesta tekemänsä päätöksen lujalle pohjalle; (iii) virasto ei ottanut huomioon asetuksen (EU) 2015/1222 33 artiklassa tarjousalueen muuttamiselle asetettuja pakollisia edellytyksiä; (iv) kyseisestä ehdotuksesta tehty päätös perustuu seikkoihin, joita ei ole riittävästi selvitetty eikä virasto esittänyt huomautuksia.

Kantajat toteavat, että valituslautakunta jälleen hyvin yleisellä tavalla vahvisti kyseisestä ehdotuksesta tehdyn päätöksen siitä huolimatta, että ACER rikkoi merkittävällä tavalla asetettuja menettelysääntöjä. Kyseinen lautakunta menetteli näin ollen lainvastaisesti.

([1]) Kapasiteetin jakamista ja ylikuormituksen hallintaa koskevien suuntaviivojen vahvistamisesta 24.7.2015 annettu komission asetus (EU) 2015/1222 (EUVL 2015, L 197, s. 24).

([2]) Verkkoon pääsyä koskevista edellytyksistä rajat ylittävässä sähkön kaupassa ja asetuksen (EY) N:o 1228/2003 kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 714/2009 (EUVL 2009, L 211, s. 8).